JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 30sten JULY, 1825. N. 30

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

BYLAGE TOT DE GESCHIEDENIS VAN CURACAO.

Er bestaat geen gevaarlyker toestand voor eene maatschappy dan die waarin de wettige regering het ontzag verloren heeft en het graauw de overhand heeft verkregen, dan verandert het gansche land in eene moordspelonk en aan de menschelyke ellenden zyn geene grenzen te ontdekken. In zulk een toestand bevond zich St. Domingo toen het Republiekynsche Frankryk de negerslaven de wapenen in handen had gegeven; en in een dergelyken toestand bevindt zich thans Spanje waar het koningsgeziende Frankryk eerst verbazende sommen heeft opgeofferd om een moorddadig graauw en priesters, door den helschen geest vervuld tegen den beschaafden burgerstand optersuyen, en toen dezen opstand met honderd duizend bajonetten heeft ondersteund; daar wordt thans het bloed der edelste burgers in stroomen vergoten, en menschen geluk is er onbekend; ook is daar geen einde aan plundering en moord te ontdekken.

Met dergelyke growelen werden eenige jaren geleden Jamaika en den ganschen West Indischen archipel door hetzelfde volk dat die onheilen te St Domingo en Spanje gebrouwd heeft, bedreigd; en het zal niet ondoelmatig zyn om deze daadzaken der vergetelheid te ontrukken.

In het jaar 1799 vormde de agent Roume die van wege het Fransche directoire het opperbevel over St. Domingo voerde met den secretaris Blanchard en overige leden van het agentschap het plan om Jamaika te revolutioneren gelyk zulks te St. Domingo had plaats gehad. Het agentschap van St. Domingo stond in verstandhouding met een groot aantal uitgewekene Franschen welke zich te Jamaika bevonden, aan welker hoofd zich bevond een gewezen Fransch kolonel du Buisson; ook hadden zich tot dit komplot eenige misnoegden der Colonie gevoegd.

Het plan ter revolutionering van Jamaika kwam hoofdzakelyk hierop neder; Eene Fransche expeditie zoude tot dat eiland uitgerust worden wel voorzien van geweren en ammunitie; deze zoude aan de noordzyde dier kolonie eenige honderd man aan wal zetten die overal proklamatien zouden verspreiden ten einde de gansche massa negerslaven in opstand te brengen, die terstond van wapenen zouden voorzien worden; ook hoopte men de negers der Blaauwe bergen mede in den opstand te betrekken door beloften van deel in den buit te zullen hebben. Verders zouden de leden van het komplot terstond by het ontvangen der tyding van het landen van Fransche troepen de stad Kingston aan alle zyden in den brand steken om zoodoende schrik, wanorde en besluiteloosheid onder het gouvernement en ingezetenen te verspreiden en alle aanstalten ter verdediging voor te komen.

Daar de beramers van dit plan wel voorzagen dat het uitrusten van vaartuigen te St. Domingo schielyk te Jamaika zoude bekend raken en kwaad vermoeden zoude verwekken, zoo besloten zy Curaçao tot het trandpunt hunner werkzaamheden te maken, wyl de Engelschen niet verwachten zouden van dien kant aangevallen te worden.

Met dat oogmerk zond de agent Roume den adjudant generaal Devaux derwaards, welke om allen argwaan te vermyden den titel aannam van ontvanger der geregtigheden; ongemerkt kwamen er eenige kapers binnen welke voorzien van manschappen, ammunitie en geweren tot de expeditie bestemd waren. Eindelyk kwam ook de kommissaris Sasportas hier aan en nu was alles gereed ter volvoering van het groote plan dat de gansche wereld zou verbazen. Tot een staal van de gezindheid der Franschen en van hunne ware oogmerken geven wy hier de volgende vertaling der instructie gegeven door den agent van het uitvoerend bewind te St. Domingo aan de burgers Sasportas, negociant aan de kaapstad en Devaux generaal adjudant der Fransche legers, thans zich bevindende op het eiland Curaçao.

Na eerst een uitvoerig tafereel van growelen opgehangen te hebben, welke de Engelschen zouden bedreven hebben en die wy kortheids halve overslaan gaat deze instructie voort als volgt:

" Gy burgers Sasportas en Devaux, gy wie de beschermgeest der revolutie ongetwyfeld tot uitverkorenen gemaakt heeft in den Amerikaanschen Archipel, dewyl gy dit edel voornemen opgevat hebt, neemt te zamen alle uwe maatregels en vermydt een al te vroegtydig vertrouwen; maar mistrouwt nimmer uwe broeders, — [illegible] zal U beschermen, naar dien gy de zaak der menschheid wreekt. Houdt U alleenlyk bezig met Jamaika; want elk der bovenwinds eilanden zal U even zoo vele hinderpalen in den weg werpen, en gy zult daar zoo veel middelen tot den aanval en verdediging niet vinden als te Jamaika.

Maakt alle hoofden heet, ontvlamt alle harten der Afrikanen, met het heilige vuur der vryheid; belooft uit naam van den agent van het Directorium te St. Domingo, dat zoo dra hy den opstand vernomen zal hebben dat hy zal doen afkondigen op naam van het Fransche volk, de vryheid van onze nieuwe broeders de Jamaikanen; belooft van zynent wege als mede van wege den generaal en chef Toussaint l'ouverture, dat de spoedigste hulp aan hun zal gezonden worden, in manschappen, wapens en andere krygsbehoeften, gevoerd door zwarte, roode, en blanke bevelhebbers, waarvan alleen de namen de Engelschen zullen doen beven.— Doet meer, belooft aan de uitgewekenen die met U zouden willen stryden onder de banier der vryheid, dat het agentschap hun de magt verleent om altyd te Jamaika te blyven wonen, om er de plaatsen te bekleeden, welke hunne dapperheid hun zou verwerven, en dat hy bovendien van het directorium zal trachten te verkrygen, alle voordeelen welke zy mogten verdienen.

Brengt toch vooral de vrye gekouleurden en negers onder het oog om hunne eer niet te kwetsen, door het instandhouden van het despotismus.

Het is noodig dat de burger Sasportas zich onverwyld naar Jamaika begeve; dit is het beste middel om alle ongelukken voortekomen, welke het gouvernement van dit eiland zou kunnen bewerken aan dat van St. Domingo, door de hulpe welke de eerste kan zenden aan de oproerlingen van het zuiderlyke gedeelte — Maar het is noodzakelyk dat de burger Devaux te Curaçao blyve, om de noodige maatregels te nemen tot het bewerkstelligen van de insurrectie te Jamaika; en dat hy zich tot den burger Sasportas niet zal vervoegen, vóór dat hy kennis zal bekomen hebben der uitbarsting van den bewusten opstand.

Op dat deze moge gelukken moet men trachten dezelve algemeen te maken; alle zoogenoemde slaven moeten in denzelfden nacht en op een en hetzelfde oogenblik in massa opstaan; zy moeten hunne voorgewende meesters en meesteressen overmeesteren en hen in goede verzekering stellen, om als gyzelaars te kunnen strekken, tegen de wreede maatregelen welke zouden kunnen genomen worden door den gouverneur en de Engelsche troepen.

Onze nieuwe broeders moeten zonder tyd verlies, zich wapenen, met geweren, pistolen en zwaarden, welke in de huizen zullen gevonden worden; en voorloopig moet het volk van elke plantagie of werkplaats zich tot eene kompagnie vormen onder het bevel van opperhoofden welke zy zich zelven zullen kiezen.

Men moet dadelyk aan den gouverneur en de raden van Jamaika bekend maken, dat zy vóór God en de menschen verantwoordelyk gesteld worden voor al het bloed dat door hunne schuld mogte vergoten worden, voor al de plantagien welke zy zullen laten verbranden, of het bloed dat zy de insurgenten zullen noodzaken te vergieten en de woningen die zy hun verpligten zullen te verbranden, wanneer zy zich niet dadelyk onderwerpen aan de gebiedende wet der behoefte, door zelven te laten afkondigen of ten minste geene hindernissen in den weg te werpen tegen hetgene de gedelegeerde Sasportas mogt laten doen wegens de onsterfelyke verklaring der regten en der pligten van den mensch en borger.

Tevens zal de afgezant Sasportas deze instructie doen afkondigen, by dewelke het agentschap van het directorium te St. Domingo belooft in naam van het Fransche volk, dat, in dien door de voorwaarden van den algemeenen vreede Jamaika aan Engeland wierd terug gegeven, zulks alleen geschieden zou onder voorwaarde dat de algemeene vryheid heiligtyk moest beschermd worden even als in de Fransche kolonien.

Tot het sluiten van een algemeenen vreede zou het eiland Jamaika, ondergeschikt blyven aan het gouvernement van het agentschap van St. Domingo, die aldaar zou laten afkondigen en gehoorzamen de wetten der Republiek, in alles wat betrekking mogte hebben op de landbouwers, werklieden en eigenaars; by gevolg zou het eerste vierde gedeelte behooren aan de landbouwers; het tweede zou gestort worden in de publieke schatkist der Republiek en de twee overige gedeeltens zouden blyven aan de g oud eigenaars, om de onkosten van de plantagien goed te maken, en de imposten en plaatselyke belastingen te voldoen en om hun huisgezin op eene fatsoenlyke wyze te kunnen onderhouden.

Door middel van de voorzorgen welke door het agentschap genomen zyn, wil hetzelve hopen, dat wanneer de gouverneur en de raden van Jamaika geene vyanden van hunne medeburgers zyn, het heil der algemeene vryheid niets zal kosten aan de inwoners dezer kolonie.

Byaldien ongelukkiglyk de hardnekkigheid der Britsche agenten ons tot strenge maatregels mogten dwingen, worden de afgezondene Sasportas en de adjudant generaal Devaux. (wanneer zy zich mogten vereenigd hebben) verantwoordelyk gesteld, voor al het onheil welke zonder noodzakelykheid door hunne orders mogten gepleegd worden.

Overigens stelt het agentschap, vertrouwende op hun patriotismus, ter hunne beschikking alle maatregels om te handelen naar hun goeddunken, als de omstandigheden het mogten vereischen, waartoe hierby aan hen de noodige magt verleend worden.

Gedaan aan de Kaap Français, eiland St. Domingo, den 1sten Thermidor, het 7de van het eene en onverdeelbare Fransche Republiek.

De partikuliere agent, ROUME.
Door den agent van het uitvoerende bewind.
De secretaris generaal van het agentschap,
(w. g) L. BLANCHARD.

Zy zochten echter den Bataafschen gouverneur Lauffer in hunne belangen te krygen ten einde zyne medehulp te erlangen; met dit oogmerk begaf zich Devaux dagelyks by hem en zocht hem tot het groote plan voor te bereiden; toen zy meenden hierin geslaagd te zyn, vroegen Devaux en Sasportas eene afzonderlyke audientie; zy begaven zich naar het gouvernement in groot uniform en deelden den gouverneur hun geheim mede, maar zy trachtten hun wezenlyk oogmerk te verschuilen onder het voorwendsel dat deze expeditie voor Trinidad bestemd was. Zy verzochten den gouverneur om onderstand in manschappen, specie, &c.— Deze antwoordde hun, dat het plan al te gewaagd was: het ware gevaarlyk om met een eskader kleine vaartuigen op te werken van hier naar Trinidad uit hoofde der menigvuldige Engelsche fregatten, welke in die wateren kruisten en dat hy zich er dus niet mede konde bemoeyen.

Den volgenden dag kwam Devaux aan Lauffer een nieuw bezoek geven om hem uit den droom te helpen en te berigten dat de expeditie niet naar Trinidad bestemd was maar wel naar Jamaika; hy wendde verders al zyner pogingen aan om Lauffer tot zyne plannen over te halen; hy beloofde hem aandeel in den roem van deze groote onderneming die Europa zou verbazen: honderd duizend pattiertjes van den buit, enz. Alle deze beloften herhaalde hy schriftelyk, doch Lauffer die de gevolgen doorzag welke het welgelukken der onderneming zoude naar zich slepen en die tevens met afschrik vervuld was over de afschowelykheid van hun oogmerk, verontschuldigde zich dat er eene te groote krygsmagt te Jamaika was om met zekerheid op den goeden uitslag der onderneming te kunnen hopen, doch toen men verder op hem aandrong zeide hy rond uit, dat hy er zich in het geheel niet mede wilde bemoeyen.

Lauffer had zeer gegronde redenen om tegen zulk eene onderneming met afkeer vervuld te zyn. Hy was bekend met den verschrikkelyken staat waarin zich St. Domingo bevond en het aantal menschelyke levens dat aldaar vernietigd waren; hy kende het oogmerk van Toussaint om de vryheid over alle Antillen te verspreiden en om volgens zyn zeggen zyne Afrikaansche broeders te verlossen van de boeyen waarin zy smachtten. Deze zyne oogmerken had hy genoegzaam uitgedrukt in eenige geschriften die te St. Domingo gedrukt waren en waarin hy ook genoemd werd " de wreker der nieuwe wereld, de bevryder der Antillen, enz."

Overigens wanneer Jamaika in den brand stond moest men vreezen dat de vlam zich tot de naburige eilanden zoude uitstrekken.

Toen de Franschen inzagen dat er geene mogelykheid was om Lauffer tot hun afschuwelyk voornemen over te halen kwamen de hoofden dier onderneming by een en hielden raad wat hun te doen stond; hier werd op voorstel van een Tierce, (een Franschman die sedert geruimen tyd in deze kolonie woonachtig en ontvanger der geregtigheden was) besloten om te Curaçao zelve eene revolutie te bewerkstelligen door den gouverneur afte zetten, N. N. in zyne plaats te benoemen, eenige personen het hoofd afte houwen, anderen te bannen, alle Ameri-

[illegible] goederen in beslag te nemen en de Joden, by wie men dacht dat het meeste geld zat, op kontributie te stellen; dan meenden zy ook tevens meerdere en betere middelen te hebben om het groote plan tegens Jamaika in uitvoer te brengen. Men dacht gemakkelyk dit doel te bereiken door ter middernacht met de troepen welke op de kapers zich bevonden het hoofd fortres te overrompelen, den gouverneur te arresteren en het garnisoen te ontwapenen of men hoopte dat hetzelve zich naar hun zin zoude schikken.

Deze min algemeen bekende byzonderheid van Fransche trouwloosheid mag mede een plaatsje vervallen in de breede lyst van wandaden waarmede dit volk zich heeft schuldig gemaakt jegens de Nederlandsche natie in den tyd dat ons vaderland onder hunne overheersching stond.

De Bataafsche gouverneur van Curaçao was uithoofde van het traktaat tusschen de Fransche en Bataafsche Republieken gesloten, verpligt om alle Fransche vaartuigen in de haven te ontvangen en bescherming te verleenen. Dit traktaat zochten zy op eene schandelyke wyze te misbruiken; het waren adders die men in zyn boezem moest toelaten en die meer te vreezen waren dan een openlyke vyand; zy konden altyd voorwendsels genoeg vinden om zich by het Fransche gouvernement te verontschuldigen, vooral als hun togt tegen Jamaika gelukte; en de diep afhankelyke Bataafsche Republiek moest zich maar alle mishandelingen van hare voorgewende bondgenoote laten wel gevallen.

De gouverneur ontdekte gelukkig by tyds het [illegible]lyke voornemen en nam de noodige voorzorgen ten einde deszelfs uitvoering te verhinderen; hy was dien ganschen nacht op den been; een gedeelte van het garnisoen met geladen geweren voorzien bleef in de kazernen waken en den volgenden morgen liet hy den generaal Devaux benevens den kommissaris Sasportes arresteren, aan boord van een vaartuig plaatsen dat hen te Port au Prince opbragt. Dit viel voor in de maand September 1799.

De agent Roume had gewenscht dat het gansche plan een geheim gebleven ware en dat het eskader ware vertrokken zonder den gouverneur van Curaçao met het eigenlyke doel der expeditie bekend gemaken; toen gemelde agent dan vernam dat Devaux dien gouverneur het gansche plan had voorgelegd, was hy hierover zeer misnoegd en zond dien generaal onmiddelyk na zyne aankomst naar Frankryk.

De kapers welke te Curaçao verzameld waren, verlieten de eene na de andere de haven, wyl het wegzenden der beide hoofden der expeditie eene groote verwarring en teleurstelling in de onderneming had veroorzaakt.

Het was daarom ook noodzakelyk dat men een ander plan beraamde; ten dien einde vertrok Sasportes onder den dekmantel van negociant naar Jamaika, alwaar hy met de leden van het komplot eene nieuwe onderhandeling begon om andere middelen ter bereiking van hun doel uit te vinden.

Deze kommissaris wilde zyn verblyf op Jamaika tevens ten nutte maken door de fortificatien aldaar optenemen, doch toen hy dit deed op het Rock fort met al te groote naauwkeurigheid, viel het den wacht hebbenden officier in het oog, die een kwaad vermoeden opvattende hem liet arresteren; Sasportes liep echter geen groot gevaar; hy was by vele kooplieden bekend die zekerlyk een gunstig getuigenis van hem zouden gegeven hebben, doch een onvoorzien toeval was oorzaak van zyn ondergang: op het oogenblik dat hy Kingston wordt binnen gebragt, ontmoet hem de kolonel du Buisson [illegible] het hoofd van het komplot stond; deze [illegible] gevangen ziende binnen brengen [illegible] yansche plan ontdekt was, en een [illegible]lyken dood te gemoet ziende tracht hy [illegible] nog te ontwiken door eene tydelyke [illegible]; hy gaat daarop regelregt naar den [illegible] Balcares, openbaart hem het gansche [illegible] zelve gevangen, reklameert [illegible]regt van kings evidence. Naauwelyks [illegible] geschied of het gansche komplot benevens [illegible] verdachte personen werden gearresteerd, verhoord en gevonnisd. Sasportes werd ten galge gedoemd, en toen hy den [illegible] opklom riep hy nog het verzamelde volk toe: vive la liberté! vive la Republique!

Zoo werd gelukkig eene onderneming verydeld, [illegible] ware zy gelukt niet alleen Jamaika maar den ganschen Archipel der Antillen zoude verwoest hebben en stroomen van bloed zoude hebben doen vloeyen.

Lord Balcares de gouverneur van Jamaika trok echter de gestrengheid te ver, niet alleen werden van dat eiland gebannen alle die van [illegible] doden maar alle uitgewekene [illegible] borg konden stellen, waar[illegible] onverdiend moesten lyden [illegible] vele nuttige personen be[illegible]. Het Britsche gouvernement heeft [illegible] ongenoegen aan den gouverneur [illegible] gegeven.

[illegible] dat de bewerkers van [illegible] op den gouverneur [illegible], hoofdzakelyk het mis[illegible]. De bovenge[illegible] uit de kolonie gebannen [illegible] gekeerd, eene nie[illegible] Franschen keizer [illegible] alle Engelsch [illegible]ger van het huis van O[illegible] [illegible] gebrukken der expeditie tegen Jamaika [illegible] de kommissaris Dury als [illegible] [illegible]oleon naar Curaçao afgevaardigd werd [illegible] zoo wel als die der Guadeloupie[illegible] [illegible]erzoeken ontving echter de behoor[illegible] [illegible] inlichtingen wegens de han[illegible] [illegible] den Bataafschen gouverneur.

De Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelet op het 12de artikel des reglements op de Haven alhier en op de Publicatie van dezen Raad den 18den Maart 1823 gearresteerd en den 20sten daaraanvolgende gepubliceerd tot alteratie en ampliatie van het 13de artikel des voormelden reglements.

Hebben goedgevonden en besloten: by ampliatie van het voorzeide 12de artikel des reglements op de haven alhier zoo wel als van de hiervorengemelde publicatie van den 18den Maart 1823 hierby te bepalen: dat de schippers of bevelhebbers van koopvaardy en andere partikuliere vaartuigen verantwoordelyk zullen zyn voor, en derhalve gehouden zullen wezen, voor rekening van hun scheepsvolk te betalen, niet alleen de boeten die hun scheepsvolk mogt verbeuren wegens vegteryen aan wal na het wacht schot, maar ook alle kosten van door hetzelve gedane verwondingen zoo van verpleging als genezing der verwondenen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 21sten Juny 1825, het twaalfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 22sten July 1825.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Secretary van den Raad van Policie,
den 27sten July 1825.

De Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes Eilands tot het aanhooren der bezwaren van alle belastingschuldigen of andere personen, die eenige regten of gelden hoe ook genaamd aan de Koloniale kas verschuldigd zyn, zal tot dat einde op aanstaanden Dingsdag den 2den der aanstaande maand Augustus van twaalf tot een ure zitting houden in de Raad Zaal op het Gouvernements huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,
W. PRINCE.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

23.	golet	Helena, Eitino,	Puerto Cabello
	——	Am. Joaquina, Deveylder,	Maracaybo
	——	Caraqueño, Ramirez,	Coro
25.	——	Geertruyda, Levy,	Porto Rico
	——	Am. Soledad, Puyol,	Coro
26.	——	Mev. van Spengler, Winsield,	St. Eustatius
27.	——	Aquitita, Couttrelli,	Puerto Cabello
28.	——	Maria, Rotjes,	La Guayra
	——	Maria, Romer,	Cuba
	——	Anita, Hanzen,	Coro
29.	——	Anna, Van Eyken,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—JULY.

22.	golet	Betsy, Gaerste,	Rio-de-la-Hacha
	brik	Dispatch, Teshew,	New York
23.	golet	Helene, Arendsz,	Aruba
26	brik	Abby Jones, Crawford,	New York
	golet	Adm. van der Cappellen, Pontilius.	Maracaybo
	bark	Prospera, Rekwester,	Coro
	golet	Especulateur, Loydens,	dito
	——	Caraqueño, Ramirez,	dito
	brik	Eugenio, Crayeroft,	Zee
	——	Emile, Rahlff,	St. Thomas
	——	Independence, Bartlert,	New York
	bark	Am. Soledad, Puyol,	Puerto Cabello

☞ Op het Drukkery Kantoor is liggende het Blad, ter Inteekening voor een Exemplaar der geprojecteerde geschiedenis van Curâçao. De genen die nog niet geteekend hebbed en verkiezen mogten zulks te doen, gelieven zich aldaar te vervoegen, of voor het Teeken Blad te zenden.

PROTESTANTSCHE KERK.
Zondag den 31sten July, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Op laatstleden Maandag morgen is alhier van Aguadilla (Porto Rico) binnen gekomen Z. M.'s brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Rye.

De Bill voor de Emancipatie der Catholyken in Ierland, die met eene kleine meerderheid in het Lager Huis was doorgegaan (namelyk met de meerderheid van 21 stemmen, een veel kleiner getal dan zulks de vorige keer plaats had) is volgens eene latere tyding uit Londen in het Hooger Huis met eene meerderheid van 48 stemmen verworpen. Eenige Engelsche nieuwspapieren hadden dit vooruit gezien: indien de Bill niet doorgegaan was in het Hooger Huis eenige jaren geleden, toen alle godsdienst haat gebluscht was, zeiden zy, dan zal dezelve veel minder doorgaan in het tegenwoordige tydstip, waarop het Heilige Verbond met het Pausdom zamenspant ter bereiking van derzelver oogmerken, om namelyk een driest bygeloof en dierlyke domheid alom te doen heerschen; en waarin de haat tusschen de Protestanten en Roomschen hierdoor weer opgewekt wordt.

Hoe zeer het Heilige Verbond het Pausdom noodig acht ter bereiking van deszelfs doel blykt uit het gedrag van den Protestantschen koning van Pruissen: deze heeft in de Evangelische kerk zyner hoofdstad alle Roomsche ceremonien ingevoerd: de domkerk is versierd met de beelden der Apostelen: de bisschop treedt in choorkleed vóór het altaar en leest er de mis, doch niet in het Latyn; de liturgie is die der Roomsche kerk; men gebruikt er waschkaarsen en wyvat; by den doop bezigt men het exorcismus of het verdryven van den Duivel, even als zulks in de Roomsche kerk plaats heeft. Zelfs bevat de liturgie het verdoemenis formulier van den Heiligen Athanasius, bisschop van Alexandrie, die een zedeloos mensch was en die door eene kerk vergadering, om maagdenschendery is afgezet geworden.

Er mankeert nog maar alleen aan de moeder van God ons alles Catholyksch te maken. Het doel van den koning met dit alles is, om den Roomschen godsdienst in zyne staten intevoeren, wyl het Protestantismus regelregt tegen het Despotismus aandruist. Gelukkig echter hebben de Evangelische kerken in andere gedeelten van Pruissen, deze zoo tegen het gezond verstand aandruisschende dingen geweigerd intevoeren. In de Theologische Bibliotheek (een tydschrift in het moederland uitgegeven) vindt men omslagtig deze zonderlinge Pruissische kerkverordening beschreven.

De Spaansche generaal Olañeta heeft in de maand January ll te Oruro twee proklamatien afgevaardigd; de eene gerigt aan de ingezetenen van Opper Peru en de andere aan het leger. In dezelve zegt hy dat door de verradery der konstitutionele officieren het leger van het noorden benevens alle provintien van Peru tot aan Desaguadero toe aan den vyand zyn overgeleverd; dat deze zich niet anders op den koning konden wreken, dan door een schandelyk verraad. Evenwel de koninglyke zaak in Peru is niet wanhopig; de generaal Tristan heeft 5000 man onder zich, deze moeten volgens de kapitulatie ook overgeleverd worden, doch Olañeta hoopt dat deze troepen zich met de zyne zullen vereenigen, en dat deze magt genoegzaam zal zyn ter verdediging van Opper Peru, Olañeta steunt verder op den afkeer die de Peruvianen tegen Bolivar en Colombia gevoelen; uit wangunst en nyd tegen Bolivar hebben, in het vorige jaar, de Peruvianen, Lima en Callao aan de Spanjaarden overgeleverd, uit haat en wraakzucht jegens den koning hebben de liberale officieren het leger en geheel beneden Peru aan de Colombianen overgeleverd; thans hoopt Olañeta op die zelfde haat der Peruvianen tegen Bolivar, om zich niet alleen in Opper Peru staande te houden, maar zelfs de Colombianen uit dit land te verdryven.

De tegenwoordige oorlog tusschen de Engelschen en Birmannen levert weder een bewys op van de overhand die de Europische beschaving heeft boven de natuurkrachten dezer bewooners der Oost Indien.

De Birmannen hadden hong op de rivier van Rangoon eene flotille van 35 kannoneersloepen. De Engelschen zonden op dezelve af een oorlogs vaartuig de Diana, welke door den stoom bewogen werd; toen de Birmannen dit vaartuig zonder zeilen de rivier zagen opvaren tegen een fellen stroom in, by eene volkomene kalmte naar willekeur zich zwenken en wenden, werden zy zoodanig door schrik getroffen als de wilden welke het eerst het uitwerksel van het buskruid zagen; al het scheepsvolk verliet de boten en redden zich aan wal; 32 dezer boten werden genomen en 3 waren in den grond geboord. Het is thans vooruitte zien dat de Engelschen het geheele Birmansche keizerryk zullen overmeesteren en hetzelve tot hun verbazend ryk in Indostan voegen.

UIT EL COLOMBIANO.

Caracas, 20sten July.

Het volgende is een dekreet van het Kongres te Bogota, behelzende een verbod, wegens den invoer van geweren en in de haven der Republiek van Colombia.

In overweging nemende, dat de redenen niet meer bestaan, welke het gouvernement bewogen hebben, den invoer toetestaan, vry van alle geregtigheden, van geweren, lood en hierby toebehoorende artikelen, gelyk verleend is, by het dekreet van den 26sten Juny 1821; zoo wordt hierby:

1stelyk. Ten volle vernietigd het gemelde dekreet van den 26sten Juny.

2 De tyd van zes maanden na dato dezes wordt verleend aan vaartuigen komende regtstreeks van Europa, ter kennis bekoming van dit verbod; en aan vaartuigen komende van de havens der Vereenigde Staten, worden vier.

maanden, en van de Antillen drie maanden verleend.

3. en 4. De geweren, &c. ingevoerd vóór de expiratie van den bepaalden tyd, zullen moeten gedeponeerd worden in de respective Aduanas; en dezelve zullen van de vergunning genieten, welke by de vorige publicatie uitgedrukt staat, dat het gouvernement dezelve zal koopen; echter wanneer zulks geen plaats kan hebben, zullen dezelve moeten uitgevoerd worden, genietende een afslag van geregtigheden, welke daarby is verleend geworden.

5. Wanneer deze verbodene artikelen van neutrale of bevriende staten door het grondgebied van Colombia moeten vervoerd worden, betaald men 2½ per cent. voor geregtigheid van bewaring neming, waarby alle formaliteiten van den handel moeten in acht genomen worden, ten zy dat er door verdragen met de overige volken hierin anders voorzien worde.

6. Wanneer na verloop van den bepaalden tyd er uit krachte van verdragen met het gouvernement, geweren mogten ingevoerd worden, zullen dezelve vry zyn van geregtigheid, als by de kontrakten mogten bepaald zyn; echter by aldien zulks niet bepaald is, moet men den 15 per cent betalen te berekenen naar de gekontrakteerde prys.

7. De invoer van lood in kogels, bladen of staven, als bevattende het gemelde besluit van den 26sten Juny is vry, gelyk alle andere artikelen, en zal aan geene geregtigheden onderhevig zyn gedurende den verleenden tyd, in het tweede artikel; maar na den verval tyd, zal men betalen 12 per cent, ingevoerd door nationale vaartuigen, komende van de kolonien, maar van Europa of de Vereenigde Staten slechts 5 per cent; en wanneer dezelve ingevoerd wierden door vreemde vaartuigen komende van Europa of de Vereenigde Staten betaalt men 12 per cent en 17 per cent van de kolonien.

8. De geweren of wapens welke men mogt trachten in weerwil van deze wet in Colombie te voeren zal verbeurd verklaard worden, zoo mede het vaartuig, wanneer de schipper hier aandadig is.

Gegeven in het Paleis te Bogota den 24sten Maart 1825.—15.

Eene wet verbiedende den slaven handel in het grondgebied van Colombia:

In overweging nemende, dat om nadrukkelyk te maken de wet van den 21sten July 1811, wegens het oogmerk om allengskens de slaverny te vernietigen, waarby den invoer van slaven in Colombia verboden wordt, het noodzakelyk is, om straffen te bepalen, voor den genen, die deze wet mogten overtreden.

Art. 1. De burgers en onderdanen van Colombia, welke, gevonden worden, op zee of aan de kusten binnen de jurisdictie van de Republiek in het invoeren of vervoeren van Afrikanen als slaven, of dezelve te koopen of te verkoopen, het zy één of meer, zullen als zeeroovers beschouwd en met den dood gestraft worden.

2. Ook zullen als zeeroovers beschouwd en met den dood gestraft worden, alle personen van welke natien zy ook mogen zyn, die in de zen handel mogten gevonden worden.

3. Alle vaartuigen zoo nationaal als vreemde, welke mogten gevonden worden aan de kusten van Colombia of op zee, binnen derzelver jurisdictie, aanboord hebbende slaven, welke geene bedienden of lyfknechten zyn, komende van de Antillen of andere plaatsen en niet van Afrika, zullen verbeurd verklaard worden met de ladings welke aan de schuldigen mogten behooren. De bevelhebbers of schippers van vaartuigen, derzelver eigenaars wanneer zy aanboord gevonden worden, of zich niet aanboord bevindende, Colombianen zynde en dezen slaven handel willende dryven; de supracargo, het zy dat zoodanige ladingen voor hunne rekening of in commissie zyn, zullen gestraft worden met tien jaren gevangenis.

4. By het voorgaande artikel worden geen zints begrepen, de slaven welke van de eene plaats van Colombia naar de andere vervoerd worden, het zy om te verkoopen of te anderzints, ten ware zy het artikel 5 der wet van den 21sten July 1811 overtreden.

5. De president der Republiek wordt hierby geauthoriseerd, om zoodanige onkosten te maken, welke noodzakelyk zullen geoordeeld worden, ter vervoering van het grondgebied van Colombia, de slaven welke als prys ingevoerd zyn, wanneer hy zulks dienstig mogt oordeelen; maar het zy dat zy weggezonden worden, of in Colombia blyven, zoo zyn zy altyd vry.

6. De slaven handelaars zullen teregt gesteld worden in het geregt der marine.

7. Deze wet zal aanvang nemen na verloop van een jaar, na derzelver publikatie in de hoofdstad der Republiek, ten opzigte van vreemde vaartuigen; en voor de nationale vaartuigen na verloop van zes maanden.

Gegeven in het Paleis te Bogota den 18den February 1825.—15.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, June 15.

The following paragraph from the *Gaceta de Madrid*, shews the unsubdued obstinacy of Spain:—

"Though the news published by the English respecting the last victory of Bolivar should be true, even though there should not remain a single battalion of royalists in the whole country, the war would not be terminated: Spain is not yet vanquished."

June 29.

We have received intelligence from Peru by the last Bogota mail, up to the 6th of March. The Peruvian Congress was installed on the 10th of February, and commenced its labors in behalf of liberty, by imploring his excellency the liberator, to become once more its dictator. A proof, in our opinion, how lightly they yet appreciate the liberty this admirable man has won for them. The offer however gave general Bolivar a fresh opportunity of displaying his moderation and magnanimity. He rejected it repeatedly and firmly. He laid before them the danger of confiding so monstrous an authority to one man, and he liable to strong passions. *He called their attention to the inconsistency of his presiding over two states so distinct and separate as Colombia and Peru.*—He stated that he would not however withdraw his services as a military auxiliary, but withal, a foreigner, to whom they ought no longer to confide the government of a country, which freed and constituted as Peru now is, should be presided over by one of its own children. His excellency concluded a most eloquent address, in the following words:—

"Legislators! On restoring to Congress the supreme power which it deposited in my hands, I may be permitted to congratulate the country on the termination of the most terrible of worldly scourges—on the termination of war, by the victory of Ayacucho, and of despotism, by my resignation. Proscribe I beseech you, for ever, this tremendous power,—this power which was the grave of Rome! It is true, that in order to avoid a dreadful abyss, and shelter yourselves from a furious tempest, you did right to fix your laws on the bayonets of the liberating army: but now that the nation has obtained domestic peace and political liberty, the laws alone should be permitted to command."

We regret that an assembly of legislators charged with the dawning liberties of their country, needed these admonitions, however proud we may be of our interest in the eminent man who gave them.

After a protracted debate on this question, and various communications between the Congress and the general, his excellency yielded to the importunities of the former, so far as to consent "to dedicate his person and services to Peru, in the mode desired by Congress, and as the eminent patriotism of the country deserved, provided the odious name of dictator was no longer insisted on." This name has in consequence been withdrawn, and a decree has passed the Congress, nominating the president of the Republic of Colombia, provisionally, to the supreme civil and military command of the Republic of Peru.

July 13.

BOGOTA.

CONGRESS.

DECREE OF CONGRESS.

ESTABLISHING THE TRUE MEANING OF THE LAW OF THE 3D OF AUG. 1824.

The Senate and Representatives of the Republic assembled in Congress,

IN AS MUCH AS,

The national treasury has sustained great injury, by the unlawful retention of sums which should have been paid into the respective Custom houses, in consequence of a perverted interpretation given to the 3d art. of the law of the 3d of August, 1824, permitting the payment of import duties in two instalments:

DO DECREE,

Art. 1. All persons who may owe duties on account of imports, must peremptorily pay the same within three and six months, agreeably to the 3d art. of the law of the 3d of August, 1824.

Art. 2. All debtors who do not pay the sums due, on the very days which terminate the said periods of three and six months, shall be proceeded against summarily: the respective administrators and those authorities to whom appertains the legal cognizance of these proceedings being held responsible in case of omitting to do so.

Art. 3. Over and above the costs attendant on execution, one per cent. per month shall be exacted, until the cash be paid into the Custom house.

Given in Bogota on the 16th of April 1825.—15.

RIO DE LA PLATA.

FUNDAMENTAL LAW PROCLAIMED BY THE CONGRESS OF RIO DE LA PLATA.

Art. 1.—The provinces of Rio de la Plata assembled in Congress, renew by means of their deputies, in the most solemn manner, the compact by which they bound themselves from the moment in which, breaking the yoke of the ancient dominion of Spain, they constituted themselves an independent nation, and they again declare that they will employ all their efforts and their resources to secure their independence as a nation, and to promote to the utmost, the general good.

Art. 2. This Congress is, and declares itself the general constituent Congress of the United Provinces of Rio de la Plata.

Art 3. For the present and until the promulgation of the constitution the provinces shall respectively govern themselves according to their own institutions.

Art. 4. Every thing relating to the independence, integrity, security, defence, and prosperity of the nation, is to be referred to the general Congress.

Art. 5. The Congress will gradually adopt such steps as may be indispensable to accomplish the provisions of the foregoing article.

Art. 6. The constitution which may be sanctioned by the Congress will be offered as soon as possible to the consideration of the provinces, and it will not be promulgated until it has been accepted.

Art. 7. For the present and until the election of the national executive power, the government of Buenos Ayres shall be provisionally intrusted with the following powers:

1. It is charged with whatever relates to foreign affairs, appointments, reception of ambassadors, and authorising appointments.

2. It is empowered to celebrate treaties, but not to ratify them without the approbation and authority of Congress.

3. It shall execute and communicate to all the other governments, whatever resolutions the Congress may adopt for the furtherance of the objects stated in art. 4.

4. It shall submit to the consideration of the Congress the measures which it may conceive advisable, for the better government of the affairs of the state.

Given in Buenos Ayres, on the 24th of January, 1825. (Here follow the signatures.)

Gaceta de Colombia.

July 20.

England.—The British chancellor of the exchequer, Mr. Huskisson, has brought before the House of Commons his great plans for the repeal of restrictions, and for freeing commerce from the trammels under which it has so long groaned. We certainly live in a most singular and eventful epoch; for, while one nation is imposing prohibitory duties with a view to drive all foreign manufactures from its shores, England, clearly and essentially a manufacturing country, is repealing all duties and resorting, it would seem, to every expedient to entice them to hers. The two courses are diametrically opposite, and one or the other must be wrong. Time will show with whom the wrong lies. We have compiled the following, which may be considered as the *project* of the New Tariff, from Mr. Huskisson's speech and other sources.

1. The first duty to be repealed is that on cotton-worked goods. The existing duties upon the importation into England of all foreign cotton manufactures, are 75*l*, 67*l*. 10*s*, and 50 &c. These duties are now to be reduced to 10*l*. per cent. In 1765 the import of cotton wool amounted to 3,350,000*l*. In 1815 it amounted to 150 millions! Cotton goods were exported last year to the amount of 30 millions sterling.

2. The duty on woollen goods to be reduced from 50 to 10 per cent. Of these goods 6,926,000*l* worth were exported last year.

3. The duties on linen goods now ranging from 40 to 180 per cent., to be reduced to 25 per cent. *ad val.*

4. Books to be reduced to six pence, and paper to three pence per pound.

5. Foreign wine bottles to be reduced from 1s. 6*d* to three pence each.

6. French looking glasses and mirrors, from 80*l*. to 20*l* per cent.

7. Earthenware and china, from seventy-five pounds per cent. to one.

8. French gloves at 30 per cent. instead of the prohibition.

9. Copper from 54*l* to 27*l*. per ton.

10. The duty on tin to be reduced from 5*l*. to 2*l* per hundred weight. That upon spelter, from 21*l* to 14*l* *ad val.*

11. All non-enumerated articles, if manufactured, to be reduced from 50 to 20 per cent., if a raw material from 20 to 10 per cent.

The Shipping Interest.—Mr. Huskisson stated that he should now propose the following regulations for the relief of the shipping interest.

1. The abolition of all the Quarantine duties.

2. The abolition of fees on all commerce to our colonies.

3. The removal of the transfer duty in transferring vessels either in shares or otherwise, and the renewal of the registers to be effected without expence.

4. The stamp duty on bonds given by exporters for the due delivery of certain articles at the place designated to be reduced from 40*s*. to 4*s*.

5. The stamp duty on Debentures to be repealed.

6. All consular fees to be abolished, and the consuls to be placed on specific salary to be paid out of the civil list. For services, however, which may be termed extra consular, such as notorial acts, the consul is to be allowed still to make a charge, provided it does not exceed two dollars, in each instance.

The Duke of Northumberland's Embassy.—There will be in his grace's train nearly a hundred persons; one half domestics: the rest gentlemen. His grace's dress of state is a dark blue coat, with stand up collar: the collar, the cuffs, the front and back, composed of one solid mass of gold embroidery in leaves, forming a bold scroll; the waistcoat and breeches, white kerseymere. The young noblemen and gentlemen in the suite will wear the same kind of uniform, only less ornamental. The comptroller of the household, and the other upper servants, will all wear court dresses; the coat of dark brown superfine cloth, with rich cut steel buttons, lined with white silk.

The duke of Northumberland's hotel, at Rheims, is already taken. It has 25 windows in front, and is by far the most magnificent mansion in that city.—*St. Thomas Times.*

LONDON, MAY 19.

Accounts from Leghorn state that prince Mavrocordato, one of the members of the Greek government, has received an indirect proposition of the mediation of the Russian government as to the war between Greece and the Porte. The prince immediately laid this proposition before the Senate, who resolved that they would listen to no offer of mediation, unless attended with a distinct avowal of the right of the Greeks to choose their own form of government.

BIRMESE.

Description of the Birmese Troops.—The Birmese are equipped with muskets generally, and each man carries besides a dhor, a small knife, or two, similar to our chopping knives, and perhaps one or two artificers' tools, and is obliged, agreeably to standing army orders, to march with ten small and ten large bamboo spikes, sharpened at both ends. They invariably stockade at halting places, and choose generally the banks of nullahs, or a position possessing natural obstacles against a surprise, if available, and affording materials for their purpose. As other Indians, they do not proceed by long and continued marches, but by easy stages, never omitting to send in advance their scouts, to reconnoitre the surrounding country, and levy contributions of grain and cattle for several days consumption. After a march of 3 days, they usually halt for as many, which time is employed in strengthening their position and obtaining information to which end they proceed very far from their camp, and the most minute thing rarely escapes their observation. The party in advance which probably precedes the main body for a day or two, cover themselves by means of a small stockade, in the rear of which they construct a large one, the size of which is according to the number intended to be accommodated. If their number is considerable, or if their stay is intended to be long at a place, they make a succession of them. The usual form of this fortified camp is an oblong square, having a parapet wall of mud, ten feet and half high, in the front of a ditch of the same width and depth. Sometimes, when a stand is intended to be made, the parapet is four feet high and six thick, with a proportionably deeper ditch, and a banquet to fire from; to this is affixed a strong fence of bamboo and beetle trees, well bound together, from 8 or 12 feet high, matted inside to screen the garrison from rain; the interior space is excavated, or rather overrun with such redoubts, having trenches communicating with one another. The approach to the place all around for the space of 30 feet is thickly studded with spikes inclining outwards, from four to five inches high;—these spikes are as sharp as the sharpest penknife, and their removal in the face of a smart fire of musketry would be next to impossible, and we have no means of keeping the fire under, since the garrison are completely hid from view. Thus their stockades, with perhaps only a single entrance, and that completely masked, are more formidable by far than a regular fortification, the only means of taking them being by firing choppahs, which can only be done by means of shells.

LOSS OF THE SPRINGROVE, SOUTH SEA WHALER.

The Springrove, with a crew of 23 men, sailed from Portsmouth for the South Sea on the 5th November last. Soon after her departure, she met with heavy and adverse storms, so that before they had reached the latitude of 30 degrees north, they were driven so far eastward as to be in sight of the African coast. For three days and nights they attempted to beat off that inhospitable shore; but on the night of the 23d Nov. the exhausted crew, finding all exertion to save the vessel fruitless, were driven ashore about 60 miles north of Cape Cantin, in the lat 31 N. The surf being tremendous, three of the crew were drowned in attempting to reach the shore. The ship went to pieces in four hours. The Southern Barbary coast, upon which they were cast, though within the dominion of Morocco, is frequently visited by hordes of wandering predatory Arabs. The crew saved from the wreck, amounting with the captain's wife, Mrs. Hughes, to 21 persons, kept together the first night, unmolested by any visitors. But early on the morning of the 24th, a considerable body of Arabs surrounded them, endeavouring by force to carry them off. The crew, however, had armed themselves with pieces of the wreck, and their assailants not being provided with fire arms they contrived to keep them at bay, so that these unfortunate people were left without further molestation that day.

During the succeeding night, the Arabs came down in increasing numbers, armed with muskets, and in such force, as to render all resistance vain on the part of the crew. The latter were immediately stripped of nearly all their clothes, and led away, mostly on the backs of camels; scorched by a burning sun in the day, and chilled at night, without clothes, and without shelter. In this deplorable state they were reduced to mean servitude; and for the slightest appearance of murmur or discontent they were beaten and bastinadoed most unmercifully. These sufferings continued five weeks. In the mean time Mr. Willshire, the British consul at Mogadore, to his honour be it spoken, had heard of the shipwreck and captivity of the crew, had represented the circumstances to the emperor of Morocco, who with laudable promptitude and humanity, demanded his assistance in the liberation of the captives. In justice to the emperor, it is right to state, that no time was lost on his part, in furthering the benevolent object. A party of Morocco soldiers was instantly dispatched with two officers, to that part of the country where they were detained, and they were hence conducted to Mogadore. One of the men died of the hardships he had undergone, and it is inconceivable that many others did not perish. Through the exertions of the consul, the men were sent to Gibraltar, and some have returned to England.

A circumstance is stated by one of the men, which is as follows: he says, that the Arab chief into whose hands they fell, could speak a little English; and contrived to inform them, that some years ago an English ship was lost on the African coast: that the crew reached the shore to the number of 300 men, well armed; that his own tribe, consisting of 3000 men, attacked them, and were repulsed; that he solicited the assistance of a neighbouring tribe, to renew the attack, with an additional force of four or five hundred men; that the British drove them back a second time, and were making good their retreat for some settlement of security, when they were a third time surrounded by a body of 1500: that the British fought till three fourths of their number fell, and the remainder were cut to pieces after laying down their arms, and after killing two hundred Arabs. The name of this ship is unknown, as well as the time of the shipwreck. It is further stated, that there are still many unfortunate Englishmen in a state of slavery in Africa; some of them for 10 or 12 years, and who were seen by the crew of the Springrove in the course of their peregrinations in that country.

SOUTH AMERICAN AGRICULTURE.

We are pleased to observe, that all the "surplus capital" under which the city Gentry are supposed to be groaning, is not to be embarked in mining schemes. Some more rational projectors have turned their attention to the advantages which the cultivation of *land* in the new Republics of South America offers. With a fine soil and climate, the inhabitants, partly from ignorance, and partly from the hitherto distracted state in which they have lived, do not even raise enough produce for their own consumption, but actually import flour from the United States. There can be little doubt, therefore, that the application of British capital and skill will effect a great revolution in regard to tillage, and will render the new states what nature certainly designed them to be—abundant producers of "corn, wine, and oil." These observations apply more particularly to Colombia & to Buenos Ayres, both of which enjoy enlightened governments and considerable commerce. Their law makers have adopted the sound policy of encouraging foreigners to settle among them, by important privileges and immunities; the best encouragement is, however the *security* to persons and property, which a free constitution guarantees; and the want of which security is so fatal a bar to the prosperity of British India. Two companies we believe, are formed for carrying on agricultural operations in South America—one for Colombia, the other for the Rio de la Plata provinces. Already some bodies of English cultivators have gone out; and if the undertaking prosper, thousands of our halfstarved labourers may find employment and abundance in the New World. The good results to the new Republics are at all events certain: indeed even the *mining* speculations have at least *that* recommendation:—however much the shareholders may disappointed, the rising communities of South America and Mexico *must* be benefited by the influx of foreign capital, science and industry.

Den 13den July 1825.

DE ondergeteekenden, in kwaliteit als Administrerende Diakenen van de Kerke en Armen Kas der Protestantsche Gemeente alhier, zullen op aanstaanden Maandag den 1sten Augustus dezes by Publieke Opveiling, doen verkoopen, de volgende Effecten, eertyds toebehoorende aan de Luthersche Gemeente alhier, op de hieronder vermelde voorwaarden als:—

Een Huis (de gewezene Pastory der voornoemde Gemeente) staande en gelegen aan de Overzyde dezer Haven Wyk 1 No. 2.

Een ditto, almede staande en gelegen als boven vermeld, Wyk 3 No. 218.

De voorwaarden zyn als volgt:

a. *Twee derde* des koopschats, zal op Hypotheek, als *eerste verband*, gevestigd aan en ten behoeve van voormelde Protestantsche Gemeente alhier gelaten worden.

b. Het overige eene derde zal moeten betaald worden binnen twee maanden, gerekend van den dag der verkooping.

c. Alle de kosten van verkoop, als van Advertissement in de Curaçaosche Courant, van Rekwesten, Permitten, &c. tot het houden der Vendu en der Rooying, Vendu provisie en kosten, Rooyen, Secretary kosten voor koop en opdragt brief, &c. 50ste penningen &c. zullen gehaalyk door den kooper moeten betaald worden.

De Administrerende Diakenen voornoemd,

ABM. DE VEER, Jn.

A. W. NEUMAN.

NB. De bovenstaande verkooping is uitgesteld tot den 25sten Augustus aanstaande.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen Salut! doen te weten:

Dat wy hebben goedgevonden te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald: dat de opgaven van geboorte en sterfgevallen die gedaan moeten worden door de bewoners van het Fort Amsterdam en der buiten werken van hetzelve, zoo mede van buiten posten, geene militairen zynde, en dus namelyk met opzigt tot de vrouwen, kinderen, huisgenooten, slaven en huisbedienden van militairen, gelyk ook andere particuliere personen, op de natemeldene wyze zullen moeten geschieden, als: van het Fort Amsterdam en der buiten werken van hetzelve, aan den Wykmeester der Wyk No. 1 van de Willemstad; en van de buiten posten, respectivelyk, aan den Districtmeester van het District binnen welk die buiten posten gelegen zyn.

Gedaan op Curaçao den 11den July 1825, het 12de Jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 14den der vorengemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 29sten July 1825.

DE ondergeteekende, als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

Domingo Lopez	Owin Everts
David Lopez Fonseca	Joaquin Sigura
Ramin Ponte	M M Alvo Corea
Moise Pinedo	Les Gomes Casseres
Rachel Henriquez	Rebecca G Caster
M Juaquin Billo	Ribca de J de Castro
Benjamin Henriquez	Rica Gomescastro
Juan Caitanida y Morales	M A Corea
M Celedonia Hidalgo	Daniel de D Gomes Casser
Pancho Borgues	M Baluchie
Miguel Alcantara Revela	Manche Correa
Berta Bacoba Madura	J F del Castillo
Francisca Borges	Bicente Carrascal
P de Leon Rodriges	Ane C Boom
P S de Rodriges	Manuela Campo
Josefa Garcia	Inis Chist
Dominga F Cran	Leonora Simon
Margarita Cril	Catalina Daniel
A Ruis	R Namias Decrasto
Salbador Fuinte	P de la Mata y Elias
A M Henriquez	M Enriques
Francis Martinez	Peter Elsidsen
G Gonzalis	P Duyckinck
Encarncion Caza	Maria Getreyde Dorks
Estevan Viola	Catalina Dorcas
F Yturbe	Severina de Gijon Delvale
Santiago Poual	Jose Dies
Salvador Juentis	Anna Cicilia de Graaf
Isabil Albares	P T Garcia
F Gomes	R Garcia
J Moreno	M J Gomez
Ascincion de Escamindia	B Gonz
Dorothea Estevas	J G Hoevertz
Rosalid Romero	Jose J Henriques
J S Mindez	Willem Hinke
F Tarefa	E de J H Pinto
Pepe Ponzale	Eleao Judah Lees
J A Salazar	Gwana Latri
P P Delasura	M N Baliestero de Lopez
Isabela Moron	Richard Lloyd
J M de Amiama	J M Monserate
Francisco Aspurba	M A Moños
Josefa Arcaya	Ana Maria Mila
Juan de Mata Aybar	Selomo Levy Madero
P J Alcaya	F de Paula Montes
Wed. W C Ringeling	J A Moshart
Maria Aletta Rink	M M Ninita
Bastilipus	R Naar
Candelaria Balzan	J Martines
Carmin Boso	S de J L Pinto
M A Bsquiro	R Pieters
Jacob Schoutel	J A de Yriarte
Eliza Sivers	Benito Prado
F en J Ziegler	G Filleman Primd
Jose Rafael Sanches.	M D Lopes Pinha
Sarah de D Sasporta	